

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ
Δ/ΝΣΗ Δ/ΚΟΥ-ΟΙΚΟΝ/ΚΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΥΠΟΣΤ. ΣΥΛΛΟΓΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΟ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο 07^ο έτους 2014

=====

Οικονομικής Επιτροπής Δήμου Σερρών (Συνεδρίαση 7^η)

Στις Σέρρες, σήμερα **25 Φεβρουαρίου 2014**, ημέρα **Τρίτη** και ώρα **11,30 π.μ.** συνήλθε σε τακτική συνεδρίαση η Οικονομική Επιτροπή, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 72 και 75 του Ν. 3852/2010 (ΦΕΚ 87 ΤΑ) «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης», ύστερα από έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου, με χρονολογία: **07-/ 20-02-2014**.

Από τα εννέα μέλη παρόντες ήταν οι:

1. Γαλάνης Στέργιος Αντιδήμαρχος και Πρόεδρος της Οικον. Επιτροπής, 2. Ηλίας Γκότσης Αντιπρόεδρος 3. Χράπας Παντελής, 4. Νιζάμης Δημήτριος, 5. Χρυσανθίδης Βασίλειος, Μέλη.

ΑΠΟΝΤΕΣ: 1. Χασαπίδης Κων/νος, 2. Μερετούδης Δημήτριος,
3. Αρναούτογλου Φωτεινή, 4. Ιντος Δημήτριος

Μετά την διαπίστωση απαρτίας, ο κ. Αντιδήμαρχος ως Πρόεδρος της Οικον. Επιτροπής, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης και αμέσως άρχισε η συζήτηση των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης.

Α Π Ο Φ Α Σ Η 109 / 2014

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Επιδίκαση «μισθών σε πρώην εργαζομένους της Κ.Ε.Π.Σ. Δήμου Σερρών» κατόπιν εισήγησης του Νομικού Συμβούλου του Δήμου Σερρών.

Στην παραπάνω συνεδρίαση, στο 20^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης, ο κ. Αντιδήμαρχος ως Πρόεδρος της Οικον. Επιτροπής, έθεσε υπόψη των μελών της την υπ' αριθμ. 7974/11-2-2014 εισήγηση της Νομικής Υπηρεσίας του Δήμου, που έχει ως εξής:

«κ. Πρόεδρε,

Σε συνέχεια της με αριθμό..... γνωμοδότησης μου, αναφέρω τα εξής:
Κατά το άρθρο 72 παρ.1 και 2 Ν. 3852/2010, η Οικονομική Επιτροπή των Δήμων

.....
ιγ) αποφασίζει για την άσκηση όλων των ενδίκων βοηθημάτων και των ενδίκων μέσων,

"ιδ) αποφασίζει για το δικαστικό συμβιβασμό και τον εξώδικο συμβιβασμό ή κατάργηση δίκης που έχουν αντικείμενο μέχρι του ποσού των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ και εισηγείται στο δημοτικό συμβούλιο για τον εξώδικο συμβιβασμό ή την κατάργηση δίκης που έχουν αντικείμενο που υπερβαίνει το παραπάνω ποσό."

***Το εδάφιο ιδ` αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 6 παρ.5 του Ν.4071/2012 (ΦΕΚ Α' 85/11.04.2012)

ιε) αποφασίζει για την πρόσληψη πληρεξουσίου δικηγόρου και για την ανάκληση της πληρεξουσιότητας του, σε όσους δήμους, είτε δεν έχουν προσληφθεί δικηγόροι, με μηνιαία αντιμισθία, είτε αυτοί που έχουν προσληφθεί δεν έχουν δικαίωμα να παρίστανται σε ανώτατα δικαστήρια.

Μπορεί επίσης να αναθέτει την παροχή γνωμοδοτήσεων, μόνο εφόσον δεν έχουν προσληφθεί δικηγόροι, με μηνιαία αντιμισθία. Με απόφαση της είναι δυνατή, κατ` εξαίρεση, η ανάθεση σε δικηγόρο, εξώδικου ή δικαστικού χειρισμού, ανά υπόθεση, ζητημάτων, τα οποία έχουν ιδιαίτερη σημασία για τα συμφέροντα του δήμου και απαιτούν εξειδικευμένη γνώση ή εμπειρία. Στις περιπτώσεις αυτές η αμοιβή του δικηγόρου ορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 281 του Κ.Δ.Κ..

2. Για τις περιπτώσεις ιβ`, ιγ` και ιδ` της προηγούμενης παραγράφου, η απόφαση λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η ανυπαρξία της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Προκειμένου για μισθολογικές απαιτήσεις, κάθε μορφής, περιλαμβανομένων και των επιδομάτων, δεν είναι δυνατή η παραίτηση από την άσκηση ενδίκων μέσων, ο δικαστικός ή εξώδικος συμβιβασμός και η κατάργηση δίκης, εκτός από τις περιπτώσεις που το νομικό ζήτημα έχει κριθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου.

Η παρούσα ρύθμιση ισχύει και όταν αποφασίζει, σχετικά, το δημοτικό συμβούλιο, λόγω υπέρβασης του αντικειμένου των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ της περίπτωσης ιδ` της προηγούμενης παραγράφου.

Η οικονομική επιτροπή του Δήμου Σερρών κλήθηκε να αποφασίσει για την άσκηση ή μη εφέσεως κατά της αποφάσεως 165/2013 του Ειρηνοδικείου Σερρών. Κατόπιν των ανωτέρω αναφερόμενων, η δυνατότητα μη ασκήσεως εφέσεως υφίσταται όταν τα

νομικά ζητήματα της απόφασης (εν προκειμένω της 165/2013), έχουν επιλυθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου.

Πραγματικά περιστατικά:

Με την 1174/2012 αγωγή τους στο Ειρηνοδικείο Σερρών, οι ενάγοντες (πρώην εργαζόμενοι της ΚΕΠΣ) Αικατερίνη Χατζητάσκου, Κυριάκος Πάσχος, Γεώργιος Κώνστας, Μαρία Ιωαννίδου και Σουζάνα Χαντζερλή, ζητούν τις αναφερόμενες στην αγωγή τους μισθολογικές παροχές, επικαλούμενοι την ύπαρξη έγκυρης σύμβασης εξαρτημένης εργασίας με την ΚΕΠΣ Σερρών κι επικουρικά, λόγω αδικαιολογήτου πλουτισμού. Ως προς την υποχρέωση του Δήμου Σερρών προς καταβολή των παροχών αυτών, το αγωγικό αίτημα θεμελιώθηκε στις διατάξεις των άρθρων 10 και 47 Ν. 4071/2012 και στην 663/2012 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Σερρών, δυνάμει των οποίων ο Δήμος Σερρών υποχρεούται να καταβάλει τις οφειλές (χωρίς διάκριση) προς τους εργαζομένους στην πρώην ΚΕΠΣ Σερρών.

Η 165/2013 απόφαση του Ειρηνοδικείου Σερρών δέχτηκε εν μέρει την αγωγή, ως προς τα αιτούμενα ποσά. Έκρινε ότι η λύση της Δημοτικής Επιχείρησης είχε ως άμεση συνέπεια την αυτοδίκαιη λύση των συμβάσεων εργασίας και για τον λόγο αυτό, επειδή οι εργαζόμενοι παρείχαν την εργασία τους προς την επιχείρηση, δικαιούνταν τις μισθολογικές παροχές που ζητούσαν (κατά το τμήμα που έγιναν αποδεκτές από την απόφαση) με βάση τις διατάξεις του αδικαιολογήτου πλουτισμού.

Νομικά ζητήματα

Η 165/2013 απόφαση του Ειρηνοδικείου Σερρών αντιμετωπίζει νομικά ζητήματα τα οποία έχουν προ καιρού λυθεί με αποφάσεις του Αρείου Πάγου και γνωμοδοτήσεις του ΝΣΚ και ως εκ τούτου κρίνω ότι δεν υπάρχει κάποιο νομικό ζήτημα το οποίο μπορεί να θεωρηθεί αμφισβητούμενο ή μη επιλυθέν μέχρι σήμερα. Πιο συγκεκριμένα, τα νομικά ζητήματα της απόφασης είναι τα εξής:

α) Το κύρος της συμβάσεως εργασίας των εργαζομένων

Βασικό νομικό ζήτημα που αντιμετωπίστηκε από την 165/2013 απόφαση είναι αν διατηρούνται σε ισχύ οι συμβάσεις εργασίας των εργαζομένων – εναγόντων μετά την λύση της ΚΕΠΣ και την θέση αυτής σε εκκαθάριση. Ως προς το ζήτημα αυτό, έχει εκδοθεί η 615/2012 Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, η οποία ρητώς αναφέρει ότι το άρθρο 262 Ν. 3463/2006 εφαρμόζεται και μετά την έναρξη ισχύος του Ν.3852/2010, (εφόσον δεν είναι αντίθετο σε ρητές διατάξεις του νεώτερου νόμου) και για τον λόγο αυτό, σε περίπτωση λύσης μιας δημοτικής κοινωφελούς επιχείρησης με πλειοψηφική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της, αν ο οικείος Ο.Τ.Α δεν αναλάβει τις δραστηριότητες της, οι συμβάσεις εργασίας του προσωπικού λύνονται αυτοδικαίως.

Η ανωτέρω γνωμοδότηση ενισχύεται και από τις πράξεις του Πρώτου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου με αριθμούς 21/2012, 175/2011 229/2010, 162/2010 και άλλων πολλών ομοίων, οι οποίες αναφέρονται ρητώς στις προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες το προσωπικό μιας λυθείσας κοινωφελούς δημοτικής επιχείρησης μεταφέρεται στον οικείο Ο.Τ.Α, υπάρχει δηλαδή συνέχιση της εργασιακής σχέσης. Οι προϋποθέσεις αυτές δεν ισχύουν στην υπό κρίση περίπτωση και επομένως, τόσο με εξ αντιδιαστολής επιχείρημα όσο και με βάση την γνωμοδότηση του ΝΣΚ με αριθμό 615/2012, οι συμβάσεις εργασίας τους λύθηκαν αυτοδικαίως.

β) Η νομική βάση προς επίδικση των αιτούμενων μισθολογικών παροχών

Εν προκειμένω πρέπει να εξεταστούν χωριστά η περίπτωση υπάρξεως έγκυρης σύμβασης εξαρτημένης εργασίας και η περίπτωση παροχής εργασίας με άκυρη σύμβαση εργασίας (σχέση εργασίας).

Στην κύρια βάση της αγωγής τους, οι ενάγοντες υποστήριζαν ότι η σύμβαση εργασίας μεταξύ αυτών και της ΚΕΠΣ ήταν έγκυρη σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ορισμένου

χρόνου. Ακόμα κι αν γινόταν δεκτή η κύρια βάση της αγωγής (η οποία απορρίφθηκε από το δικαστήριο το οποίο έκρινε ότι η σύμβαση εργασίας είχε λυθεί αυτοδικαίως με την λύση της επιχείρησης), ο Δήμος Σερρών θα μπορούσε να αρνηθεί την καταβολή των χρημάτων μόνο με την προϋπόθεση ότι οι συμβάσεις εργασίας θα είχαν καταγγελθεί νομίμως από τον εκκαθαριστή της επιχείρησης και μόνο για το χρονικό διάστημα μετά την καταγγελία. Κι αυτό γιατί κατά την θέση του Αρείου Πάγου (ΑΠ 688/2007, ΔΕΕ 2008, σ. 93), με την λύση μιας επιχείρησης και την θέση αυτής σε εκκαθάριση, δεν λύονται αυτοδικαίως και οι συμβάσεις εργασίας αλλά η λύση τους επέρχεται με καταγγελία από τον εκκαθαριστή.

Στην υπό κρίση περίπτωση το Δικαστήριο εφάρμοσε τις ειδικότερες διατάξεις που ανωτέρω αναφέρθηκαν και με βάση τις οποίες, ειδικά για τις δημοτικές επιχειρήσεις, η θέση τους σε λύση κι εκκαθάριση επιφέρει την αυτοδίκαιη λύση των συμβάσεων εργασίας.

Με δεδομένη την παροχή της εργασίας των εναγόντων και μετά την λύση της δημοτικής επιχείρησης με άκυρη σύμβαση εργασίας, η απόφαση έκρινε ότι οι εργαζόμενοι δικαιούνται την λήψη των μισθών, δώρων κι επιδομάτων κατά τις διατάξεις του αδικαιολογήτου πλουτισμού, δηλαδή δικαιούνται να ζητήσουν την ωφέλεια που αποκόμισε ο εργοδότης από την προσφερόμενη από τον εργαζόμενο εργασία, δυνάμει άκυρης σύμβασης.

Η θέση αυτή του Δικαστηρίου αποτελεί ένα νομικό ζήτημα το οποίο έχει λυθεί από τον Άρειο Πάγο, με **πάγια** νομολογία του. Ο Άρειος Πάγος σε σειρά αποφάσεων του ακολουθεί παγίως την θέση ότι

«Όταν η σύμβαση εργασίας είναι άκυρη για οποιονδήποτε λόγο, δημιουργείται απλή σχέση εργασίας, εκ της οποίας ο μισθωτός έχει αξίωση προς απόδοση της ωφέλειας του εργοδότη από την προσφορά των υπηρεσιών του, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 904 επ. ΑΚ. Ο κανόνας αυτός, ως γενικός, έχει εφαρμογή και στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (ΝΠΔΔ). Ως εκ τούτου, όταν συμβεί να προσληφθεί κάποιος ως υπάλληλος σε νομοθετημένη θέση χωρίς να έχει τα προβλεπόμενα τυπικά προσόντα, με συνέπεια η πρόσληψή του να είναι άκυρη, αλλά μέχρι τη διαπίστωση της ακυρότητας να έχει προσφέρει τις υπηρεσίες του στον εργοδότη χωρίς να λάβει αμοιβή, τότε η παροχή της εργασίας αποβαίνει χωρίς νόμιμη αιτία και ο εργοδότης υποχρεούται να καταβάλει στη συγκεκριμένη περίπτωση για τη διεξαγωγή της υπηρεσίας του, ήτοι στην αμοιβή που, σύμφωνα με τις συνθήκες του τόπου παροχής της εργασίας, ό,τι θα κατέβαλλε σε άλλο πρόσωπο, το οποίο θα προσλάμβανε με έγκυρη σύμβαση (με τα νόμιμα τυπικά προσόντα) και θα απασχολούσε υπό τις αυτές περιστάσεις και την οποία απέφυγε λόγω της ακυρότητας της προσλήψεως», ή

«όπως σε κάθε περίπτωση άκυρης σύμβασης εργασίας, ο εργοδότης υποχρεούται, κατ' άρθρ. 904 και 908 Α.Κ, να αποδώσει στον εργαζόμενο, ως καθιστάμενος αδικαιολόγητα πλουσιότερος, την ωφέλεια που αποκόμισε, δηλ. την αμοιβή την οποία αναγκαίως θα κατέβαλλε, εάν ήταν έγκυρη η σύμβαση εργασίας, υπό τις επικρατούσες στον τόπο παροχής της συνθήκες, για την ίδια εργασία σε πρόσωπο με τις ικανότητες και τα προσόντα του απασχοληθέντος» ή κατ' άλλη διατύπωση

«Στην περίπτωση απλής σχέσης εργασίας, για την οποία δεν οφείλεται μισθός, αλλά αποζημίωση κατά τις διατάξεις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού των άρθρων 904 επ. ΑΚ, η αποζημίωση είναι ίση με την ωφέλεια του εργοδότη, που αποκόμισε από την παρασχεθείσα εργασία, η οποία υπολογίζεται με βάση τα όσα θα πλήρωνε με έγκυρη σύμβαση εργασίας, σε άλλον εργαζόμενο με τα ίδια προσόντα και ικανότητα και υπό τις ίδιες συνθήκες για την παροχή της ίδιας εργασίας» καθώς και «Προσλήψεις προσωπικού κατά παράβαση των παραπάνω διατάξεων είναι παράνομες και οι σχετικές συμβάσεις άκυρες (174, 180 ΑΚ). Στην περίπτωση αυτή υπάρχει απλή

σχέση εργασίας και ο εργοδότης καθίσταται αδικαιολόγητα πλουσιότερο σε βάρος της περιουσίας του ακύρωσ απασχολουμένου και υποχρεούται να αποδώσει στον εργαζόμενο την ωφέλεια που προσπορίστηκε από την εργασία του (άρθρο 904 ΑΚ). Η αποδοτέα ωφέλεια συνίσταται στην αμοιβή που θα κατέβαλε ο εργοδότης σε άλλο εργαζόμενο, με τα ίδια επαγγελματικά προσόντα και ικανότητες, που θα προσλάμβανε με έγκυρη σύμβαση εργασίας για την παροχή της ίδιας εργασίας, στον ίδιο τόπο και με τις ίδιες συνθήκες, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από τις αποδοχές που προβλέπουν οι αντίστοιχες Σ.Σ.Ε. και Δ.Α».

Απολύτως ενδεικτικά, καθώς ο συνολικός αριθμός των αποφάσεων του ΑΠ είναι ιδιαίτερος μεγάλος, την θέση αυτή δέχονται οι κάτωθι αποφάσεις (πέραν των αναφερομένων στην 165/2013 απόφαση): **ΑΠ 1462/2012**, ΧρΙΔ 2013, σ. 195, **ΑΠ 754/2012** σε ΝΟΜΟΣ, **ΑΠ 53/2012**, ΔΕΕ 2013, σ. 162, **ΑΠ 5/2012** σε ΝΟΜΟΣ, **ΑΠ 1719/2010** σε ΝΟΜΟΣ, **ΑΠ 305/2010** σε ΝΟΜΟΣ, **ΑΠ 206/2009**, ΔΕΝ 2009, σ. 1429, **ΑΠ 250/2006**, ΧρΙΔ 2006, σ. 661). Σημειωτέον δε, ότι οι διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού έχουν εφαρμογή και στην περίπτωση παροχής εργασίας στο Δημόσιο ή στα ΝΠΔΔ (**ΑΠ 82/2013**, ΔΕΕ 2013, σ.628, **ΑΠ 250/2006**, ΧρΙΔ 2006, σ. 661).

Ως προς τα δώρα, επιδόματα εορτών και αδειάς ως και αποδοχές αδειάς, ακόμα και στην περίπτωση άκυρης σύμβασης, ο εργαζόμενος δικαιούται να τα αναζητήσει όχι μόνο με τις διατάξεις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού αλλά απευθείας από τον νόμο (**ΑΠ 1184/2004** σε ΝΟΜΟΣ).

Επομένως το κρίσιμο νομικό ζήτημα της απόφασης, αν δηλαδή οι εργαζόμενοι δικαιούνται να λάβουν τις αιτούμενες μισθολογικές παροχές και με ποια νομική βάση, έχει επιλυθεί από τον Άρειο Πάγο, με παγιωμένη νομολογιακή του θέση.

Η κρίση ως προς τα δύο επόμενα νομικά ζητήματα τα οποία απασχόλησαν την 165/2013 απόφαση του Ειρηνοδικείου Σερρών, είναι ευμενής ως προς τον Δήμο Σερρών.

Το πρώτο ζήτημα είναι το ζήτημα της τοκοφορίας των μισθολογικών παροχών των εργαζομένων. Οι ενάγοντες ζητούσαν την επιδίκαση των μισθολογικών τους παροχών με τον νόμιμο τόκο από το τέλος κάθε μήνα κατά τον οποίο η κάθε παροχή ήταν απαιτητή. Το Δικαστήριο έκρινε ότι οι Δήμοι είναι υποχρεωμένοι στην καταβολή τόκων μόνο μετά την επίδοση καταψηφιστικής αγωγής και δεν αρκεί η υπερημερία τους με εξώδικη δήλωση ή με παρέλευση δήλης ημέρας. Στην κρίση του αυτή οδηγήθηκε από την συνδυαστική ερμηνεία του άρθρου 21 του Κώδικα περί Δικών του Δημοσίου, του άρθρου 3 Ν.Δ 31/1968 και του άρθρου 276 Ν. 3463/2006. Με βάση την ανωτέρω νομοθεσία, οι ευνοϊκές ρυθμίσεις υπέρ του Δημοσίου επεκτείνονται και υπέρ των Δήμων.

Το ζήτημα αυτό, δηλαδή του χρόνου έναρξης της τοκοφορίας των υποχρεώσεων του Δημοσίου (και κατ' επέκταση των Δήμων) έχει επιλυθεί με απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου. Η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου με την απόφαση **ΟΛΑΠ 10/2008** [Αρμ 2008, σελ. 1182], έκρινε ότι για την έναρξη της τοκοφορίας κατά του Δημοσίου, απαραίτητη είναι η επίδοση καταψηφιστικής αγωγής.

Στην συνέχεια η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την **ΟλΣτΕ 833/2010** απόφαση του έκρινε ότι ως αγωγή, νοείται και η αναγνωριστική αγωγή και όχι μόνο η καταψηφιστική.

Το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο με την **ΑΕΔ 7/2011** απόφαση του έκρινε ότι ως αγωγή, νοείται και η αναγνωριστική αγωγή ή η καταψηφιστική η οποία στην συνέχεια τράπηκε σε αναγνωριστική, παραμένοντας όμως σταθερή στην κρίση ότι η τοκοφορία ξεκινά μόνο με την επίδοση αγωγής.

Από όλα τα ανωτέρω προκύπτει σαφώς ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την έναρξη της τοκοφορίας κατά του Δήμου (κατ' επέκταση των προνομίων του Δημοσίου), είναι η άσκηση αγωγής.

Για τον λόγο αυτό, το ανωτέρω ζήτημα, [ως προς το οποίο η κρίση του Δικαστηρίου είναι συμφέρουσα για τον Δήμο Σερρών], έχει επιλυθεί με απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Το δεύτερο ζήτημα είναι ο συμψηφισμός της δικαστικής δαπάνης. Και ως προς το ζήτημα αυτό, η κρίση του Δικαστηρίου είναι ευνοϊκή προς τον Δήμο Σερρών, καθώς κατά τα άρθρα 176 και 178 ΚΠολΔ, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στην δικαστική δαπάνη του νικητή διαδίκου. Νικητές διάδικοι θεωρούνται εν προκειμένω οι εργαζόμενοι, έστω κι εν μέρει, και το δικαστήριο θα είχε την δυνατότητα να επιδικάσει υπέρ αυτών την δικαστική τους δαπάνη.

Το Ειρηνοδικείο Σερρών στην 165/2013 απόφαση του εφάρμοσε το άρθρο 179 ΚΠολΔ, το οποίο ορίζει ρητώς ότι το Δικαστήριο μπορεί (δυνητικά) να συμψηφίσει την δικαστική δαπάνη, όταν η ερμηνεία των εφαρμοστέων κανόνων δικαίου είναι δυσχερής. Η δυνατότητα αυτή έχει επικυρωθεί και με απόφαση του Αρείου Πάγου, (**ΑΠ 1034/2012**, ΕφΑΔ 2013, σ. 256), η οποία ρητώς αναφέρει ότι «...Από τον συνδυασμό, επίσης, όλων των πιο πάνω διατάξεων, προκύπτει ότι η δυνατότητα συμψηφισμού των δικαστικών εξόδων, η οποία δίδεται στο δικαστήριο της ουσίας, είτε με το προηγούμενο είτε με το μετά το Ν. 2915/2001 νομοθετικό καθεστώς, παρέχεται στο δικαστήριο και στην περίπτωση, που επιλαμβάνεται τέτοιας υπόθεσης, με βάση το άρθρο 192 Κ.Πολ.Δικ., και ειδικότερα σε περίπτωση που γίνει παραίτηση διαδίκου από διαδικαστική πράξη του ή από ολόκληρη τη δίκη. Δηλαδή στην περίπτωση αυτή, το δικαστήριο, που ενεργεί όπως θα ενεργούσε το δικαστήριο, ενώπιον του οποίου γίνεται η παραίτηση, για τον καθορισμό των εν γένει δικαστικών εξόδων, τα οποία πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του παραιτηθέντος διαδίκου, λαμβάνει υπόψη του όλες τις πιο πάνω διατάξεις, τόσο του Κώδικα περί Δικηγόρων, όσο και του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, μεταξύ των οποίων και αυτή του άρθρου 179, αν κρίνει ότι η ερμηνεία των διατάξεων, οι οποίες ήταν εφαρμοστέες στην υπόθεση ήταν ιδιαίτερα δυσχερής κι' αυτό, γιατί ο νόμος δεν διακρίνει, σχετικά με τον χρόνο, που έγινε η παραίτηση, η οποία (όταν πρόκειται για παραίτηση από αγωγή), λαμβάνει, συνήθως, χώρα, πριν τη συζήτηση της, οπότε δεν απαιτείται προς τούτο και συναίνεση του αντιδίκου, ενώ αν γίνει αργότερα, η παραίτηση αυτή είναι απαράδεκτη, αν ο εναγόμενος προβάλλει αντίρρηση (294 Κ.Πολ.Δικ.). Και να μεν η διάταξη του άρθρου 179 Κ.Πολ.Δικ. θέτει ως προϋπόθεση, για συμψηφισμό των δικαστικών εξόδων, ιδιαίτερη δυσχέρεια περί την ερμηνεία διατάξεων, που "εφαρμόσθηκαν", όμως η διάταξη αυτή αναφέρεται στο "συνήθως συμβαίνον", δηλαδή στην περάτωση της δίκης με οριστική απόφαση. Σε καμιά περίπτωση, όμως, ο νομοθέτης δεν θέλησε να αποκλείσει την εφαρμογή της διατάξεως αυτής και επί παραίτησεως από διαδικαστικής πράξεως, πράγμα το οποίο επιβάλλεται τόσο από την αρχή της επιείκειας, που εφαρμόζεται σε όλο το δίκαιο, όσο και στον επιδιωκόμενο με την παραίτηση σκοπό της καταργήσεως των δικών, αφού διαφορετικά και εφόσον συντρέχει πράγματι περίπτωση δυσχερούς ερμηνείας των σχετικών με την υπόθεση

διατάξεων, ο διάδικος θα προτιμά τη συνέχιση της δίκης, χάρη του συμψηφισμού των δικαστικών εξόδων, αντί της παραιτήσεως και της, εξαιτίας αυτής, πληρωμής όλων των μέχρι τότε δικαστικών δαπανών (βλ. σχετ. και Νίκα "ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ", έκδ. 2005, τ. ΙΙ, σελ. 765). Αυτά γίνονταν δεκτά και υπό το προηγούμενο

νομοθετικό καθεστώς, πριν δηλαδή την τροποποίηση του άρθρου 179 Κ.Πολ.Δικ., με το Ν. 2915/2001 (Α.Π. 892/1983). Ομως και μετά την ως άνω τροποποίηση, δεν επήλθε, κατά το κρίσιμο εν προκειμένω σημείο, ουσιαστική διαφοροποίηση, αφού, για την δυνατότητα συμψηφισμού της δικαστικής δαπάνης, αντί για το "υπήρχε εύλογη αμφιβολία", τέθηκε η "ιδιαίτερη δυσχέρεια περί την ερμηνεία των κανόνων δικαίου, που εφαρμόστηκαν". Μάλιστα, υπό το προηγούμενο νομικό καθεστώς, η "εύλογη αμφιβολία" μπορούσε να καταλαμβάνει όχι μόνο δυσχέρεια περί την ερμηνεία των εφαρμοστέων διατάξεων, αλλά, γενικά, όλο το "φάσμα" της υπόθεσης (νομικό και πραγματικό)...»

Επομένως, ως προς όλα τα βασικά ζητήματα της ανωτέρω απόφασης, έχει εκδοθεί απόφαση Ανώτατου Δικαστηρίου που οδηγεί σε επίλυση τους και για τον λόγο αυτό η Οικονομική Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει σχετικά»

Στην συνέχεια η Οικον. Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη της και τις διατάξεις του άρθρου 72 του Ν. 3852/2010,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

Να μην ασκηθεί από τον Δήμο Σερρών το ένδικο μέσο της έφεσης κατά της υπ. αριθ. **165/2013** απόφασης του Ειρηνοδικείου Σερρών, σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ. 2 του Ν. 3852/2010 και με την αριθ. 7974/28-1-2014 γνωμάτευση του Νομικού Συμβούλου του Δήμου Σερρών, η οποία έγινε αποδεκτή από τα μέλη της Οικονομικής Επιτροπής.

Αναθέτει στον κ. Δήμαρχο τις παραπέρα ενέργειες.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ Ο.Ε.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΓΑΛΑΝΗΣ
ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ ΔΙΟΙΚ/ΚΩΝ-
ΟΙΚΟΝ/ΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ –
ΗΛΕΚΤΡ. ΔΙΑΚΥΒ.
& ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

- 1) Γκότσης Ηλίας
- 2) Χράπας Παντελής
- 3) Νιζάμης Δημήτριος
- 4) Χρυσανθίδης Βασίλειος

Σέρρες 06-03-2014

Πιστό Αντίγραφο

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΣΕΡΡΩΝ

ΠΕΤΡΟΣ ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

Μ. Ε. Δ.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΗΣ Ο.Ε.

ΓΑΛΑΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ